ผลของการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสองภาษา

Effects of Cooperative Learning by using CIRC program on Writing and Reading Ability on English Language Achievement of Bilingual Students

อภิรักษ์ โต๊ะตาหยง . ศศ.บ.(Apirak Taotayong, B.A.)[1]

อริยา คูหา Ph.D. (Ariya Kuha, Ph.D)[2]

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสองภาษา และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนพัฒนาวิทยา จังหวัดยะลา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยการสุ่มกลุ่มแบบเจาะจง สุ่มห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 1 ห้อง ๆ ละ 30 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแผนการจัดการเรียนรู้การเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียน มีค่าความเชื่อมั่น .86 โดยใช้สูตร KR–20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t – test)

ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลจากการวิจัยจึงสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนได้ (CIRC)

[1] นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

คำสำคัญ : การสอนโดยเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนสองภาษา

Abstract

This study aimed to examine the effects of the cooperative learning by using CIRC program on writing and reading ability on English achievement of bilingual students. It is also to examine the effects of traditional teaching methods on writing and reading ability on English achievement and to compare the effects of reading and writing profociency of cooperative learning by using CIRC program and using the traditional teaching methods. The samples of the study were 60 Mattayomsuksa, two students of Phatnawittaya School Yala under the Office of the Private Education Commission in the second semester academic year of 2008. The samples were 30 students in each group which were equally assigned into an experimental group and control group,. The experimental group was treated with the cooperative learning by using CIRC program and the control group was treated with traditional teaching methods. The instrument of this research consisted of lesson plans of cooperative learning by using CIRC program for experimental group and the lesson plans of traditional teaching methods for control group, the educational achievement on reading and writing ability test with 0.86 reliability by using KR–20 Kuder Richardson. Data were analyzed using arithmetic mean, standard deviation and t-test.

The findings of the study showed that Educational Achievement on Reading and Writing Ability of students treated with the cooperative learning by using CIRC program was significantly higher in the post-test than in the pre-test at .01 level. Educational Achievement on Reading and Writing Ability of students treated with traditional teaching method was significantly higher in the post-test than in the pre-test at .01 level. Educational Achievement on Reading and Writing Ability of students treated with the cooperative learning by using CIRC program was significantly higher than those treated with traditional teaching methods with the significance at .01 level. The result of the research then can enhance the Educational Achievement on Reading and Writing Ability of students treated with the cooperative learning by using CIRC program.

Keywords : The cooperative learning by using CIRC program , Reading and writing ability Bilingual students.

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ได้ระบุให้ภาษาอังกฤษจัดอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายสำคัญของการจัดการเรียนรู้ คือ มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ และเพื่อแสวงหาความรู้ในการประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ (กรมวิชาการ, 2544) ดังนั้นแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร คือ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่มีเป้าหมาย เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถนำทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ จากการใช้หลักสูตรที่ผ่านมาแล้ว นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอความคิดเห็นและมีผลการวิจัยที่ตรงกันว่า นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษแล้วยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่วางไว้ จะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50 ยังต้องได้รับการพัฒนา ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยังไม่ประสบผลสำเร็จ พบว่าเกิดจากครูผู้สอนยังใช้วิธีการสอนโดยการอ่านแล้วแปล หรืออธิบายคำศัพท์ให้นักเรียนฟังแล้วอ่านตามเขียนตาม(รสิกา สายมณี, 2547) นักเรียนเป็นเพียงผู้ตอบรับ ฟังและจดจำในสิ่งที่ครูสอนหรือบอกเพียงอย่างเดียว จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักเรียนจะต้องได้รับการพัฒนาทางด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน การเรียนวิชาภาษาอังกฤษกิจกรรมการอ่านนับว่า มีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและนับวันจะมีความสำคัญมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ เทคโนโลยีต่าง ๆ โดยเฉพาะในยุคข้อมูลข่าวสารที่ทำให้คนต้องมีความกระตือรือร้น เพื่อให้เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์ โดยอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือ ซึ่งการอ่านเป็นวิธีการที่สำคัญในการแสวงหาความรู้ เพื่อให้ประโยชน์แก่ทุกคนทุกอาชีพ ทุกเพศ และทุกวัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัยที่กำลังศึกษาเล่าเรียน การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานสำหรับการเรียน ผลของการเรียนวิชาต่างๆขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทักษะในการอ่านสูงก็จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ สูงตาม ซึ่งสอดคล้องกับ ประนอม สุรัสวดี (2535) ที่สรุปว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาสรรพวิทยาการต่าง ๆ หากนักเรียนมีทักษะการอ่านดีแล้ว ย่อมส่งผลให้การเรียนวิชาอื่น ๆ บังเกิดผลตามด้วย นอกจากทักษะทางด้านการอ่านแล้ว ทักษะที่มีความสำคัญยิ่งของการเรียนภาษาอังกฤษ คือทักษะการเขียน ในการนี้ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสภาพบริบทสังคม (Social Context) และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางภาษา (linguistic skill) (Widdowson, 1978) โดยที่ผู้เขียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน ผลงานที่ผลิตออกมาต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างมีระบบทั้งการร่างและมีการตรวจสอบงานเขียนหลาย ๆ รอบจากเพื่อนหรือมีการประเมินผลโดยตนเองก่อนที่จะถึงมือครูผู้สอน ซึ่งการประเมินการเขียนจะสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุดก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป (Cohen, 1990)

ทักษะการเขียนเป็นทักษะขั้นสุดท้ายและเป็นทักษะที่ยากที่สุด เพราะเน้นการแสดงออกของความสามารถทางภาษา ดังนั้นจะต้องมีกระบวนการบ่งชี้ถึงความสำเร็จนั้น ๆ ในแต่ละภาระงานเขียน และต้องแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการในการพัฒนางานเขียนได้อย่างไร โดยจะต้องมีการประเมินตลอดเวลา ซึ่งถ้านำวิธีการประเมินผลตามสภาพจริง ก็จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางด้านการเขียนอย่างชัดเจน

การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นรูปแบบการสอนที่นำมาใช้กันเป็นจำนวนมาก และใช้ในประเทศต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง เช่น สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย นอร์เวย์ และอิสราเอล เป็นต้น ได้มีการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนแบบร่วมมือให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างสูงกว่าปกติ (สุรีย์ บาวเออร์ อ้างถึงใน รสิกา สายมณี, 2547) การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มที่ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของทั้งกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่ต้องรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อนสมาชิกทุกคนในกลุ่ม ความสำเร็จของแต่ละบุคคลคือ ความสำเร็จของกลุ่ม (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542)

รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือการบูรณาการการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and composition หรือ CIRC) เป็นรูปแบบหนึ่งของการเรียนแบบร่วมมือ ของสตีเว่น และคณะ (Steven, et. al.) (อ้างถึงใน รสิกา สายมณี, 2547) ได้ศึกษาผลการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและกระบวนการเรียนแบบร่วมมือ ในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 โดยการให้นักเรียนเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน CIRC และการเรียนแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน CIRC มีความสามารถในการอ่านเข้าใจความได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม จากการที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ชัดเจนเรื่องกระบวนการการจัดการเรียนรู้ และเน้นการจัดการเรียนการสอนโดยให้มีประสบการณ์จริง เพื่อพัฒนาศักยภาพทางด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยประเมินคุณภาพประสิทธิภาพทางการศึกษา สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ปีการศึกษา 2549 ในวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีร้อยละ 48.5 และมีจำนวนนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจเพียงร้อยละ 4.2 ความสามารถทางด้านการเขียน มีเพียงร้อยละ 45.5 และมีจำนวนนักเรียนที่มีความสามารถทางด้านการสื่อสารเพียงร้อยละ 40 สะท้อนให้เห็นว่า คุณภาพการศึกษาของนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนใต้อยู่ในระดับต่ำ (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 1, 2550) โดยเฉพาะนักเรียนใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นนักเรียนสองภาษา คือ นักเรียนที่พูดภาษามลายูท้องถิ่นในชีวิตประจำวันมากกว่าการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจสิ่งที่ครูอธิบายเป็นภาษาไทย (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 1, 2550)

ด้วยเหตุนี้เมื่อประมวลปัญหาและกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เด็กเห็นคุณค่าว่าเรียนไปทำไม เรียนเพื่ออะไร เรียนแล้วได้อะไรและตระหนักเห็นถึงบทเรียนนั้นว่ามีคุณค่าเมื่อบทเรียนนั้นเป็นประโยชน์ และมีความหมายแก่ตนเอง (กรมวิชาการ, 2544) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2540 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้บูรณาการหลักการและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นแนวทางศึกษาวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนสองภาษา
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน
3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงกว่าการสอนแบบปกติ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 จังหวัดยะลา จำนวน 4,850 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนพัฒนาวิทยา จังหวัดยะลา จำนวน 60 คนได้มาโดยการสุ่มห้องเรียนแบบเจาะจง (Purposive Cluster Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ มี 1 ตัว คือ การสอน

การสอนแปรค่าออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. การสอนแบบการเรียนร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)
2. การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ปกติ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและเขียนวิชาภาษาอังกฤษ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยเป็นวิชาภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยได้นำมาจากหนังสือภาษาอังกฤษ Super Goal 2 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ใช้เวลาในการทดลอง กลุ่มละ 10 คาบ ทำการสอน 5 ครั้ง โดยสอนครั้งละ 2 คาบ

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยที่ใช้ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบแผนการทดลองมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบสุ่ม มีการสอบก่อนและหลัง (The Pretest – Posttest Equivalent Group Design) (Best, 1989)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

1.2 แผนการจัดการเรียนรู้แบบการเรียนปกติวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คาบ 5 แผน

1.3 แผนเตรียมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

1.4 แบบบันทึกการปฏิบัติกิจกรรมสำหรับนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

1.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของวิชาภาษาอังกฤษคู่มือการจัดกิจกรรมการสอนแบบร่วมมือ แบบบูรณาการการอ่านและเขียน (CIRC)

1.6 แบบประเมินการทำงานกลุ่มสำหรับการสอนแบบร่วมมือแบบบูรณาการอ่านและการเขียน (CIRC)

2. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามลักษณะการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

2.1.1. ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตรขอบข่ายของเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในการสอนอ่านภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และแนวการสอนในคู่มือการสอนภาษาอังกฤษของกรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ

2.1.2 ศึกษาและวิเคราะห์รายละเอียดเกี่ยวกับหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ จากตำรางานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งแนวการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และแนวการเขียนวิธีการจัดกิจกรรมของการเรียนแบบร่วมมือ แบบการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

2.1.3 ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาที่จะใช้ในการสอน โดยนำมาจาก หนังสือ Super Goals และวารสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน โดยวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมถึงความยากง่าย และโครงสร้างทางไวยากรณ์ ให้เหมาะกับผู้เรียน

2.1.4 ดำเนินการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เนื้อหาในหนังสือ Super Goals แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 คาบ รวมแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผนโดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม โดยครูแนะนำวิธีเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) แล้วจัด กลุ่มนักเรียน โดยแต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน กลุ่มละ 6 คน จากนั้นครูชี้แจงจุดประสงค์ในการเรียนและการทำงานกลุ่มให้นักเรียนทราบ

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ครูให้นักเรียนที่มีคู่ระดับความรู้เท่ากันจากทุกกลุ่มมาสอน ส่วนคู่ที่เหลือให้อ่านเรื่องที่กำหนดให้เป็นรายบุคคลหรือเป็นคู่ เมื่อครูสอนคู่หนึ่งเสร็จก็ให้นักเรียนกลับเข้ากลุ่ม แล้วเรียกคู่ต่อไปจากทุกกลุ่มมาสอน เสร็จแล้วครูมอบหมายงานให้นักเรียนทำเป็นกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นทำงานกลุ่ม โดยให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มย่อยซึ่งแต่ละคนมีบทบาทของตน

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ โดยให้นักเรียนตรวจสอบผลงานและประเมินความพร้อมของสมาชิกในกลุ่มก่อนการสอบ แล้วจึงทำการสอบ นักเรียนจะสอบเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มพร้อม

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานของกลุ่ม โดยครูและนักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่ม

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนแบบปกติ ได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา จุดประสงค์ การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของหลักสูตรมัธยมศึกษาพุทธศักราช 2544 กระทรวงศึกษาธิการ

2.2.2 ศึกษาเนื้อหาที่ใช้สอน โดยใช้เนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลอง

2.2.3 ศึกษาและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดยใช้แนวการสอนในคู่มือการสอนภาษาอังกฤษ (Super Goals) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมอ่าน กิจกรรมที่ใช้คือ กิจกรรมสร้างประสบการณ์พื้นฐาน, กิจกรรมการอ่านคำยาก และกิจกรรมการตั้งจุดประสงค์การอ่าน

ขั้นที่ 2 กิจกรรมการอ่านและเขียนกิจกรรมที่ ใช้คือ อ่านสำรวจและตั้งคำถาม, อภิปรายเนื้อหาและตอบคำถาม, สรุปเนื้อเรื่อง และเขียนสรุปอย่างสั้นๆ

ขั้นที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน กิจกรรม ที่ใช้คือการอ่านทบทวน, จัดทำแผนผังมโนทัศน์เนื้อเรื่องที่อ่าน, ทำแบบทดสอบ

2.2.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ชุด นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา จุดประสงค์ กิจกรรม และการวัดและ ประเมินผล

2.2.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาแก้ไขปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนกับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่อง ก่อนนำไปใช้ในการศึกษาวิจัย

2.2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อเตรียมจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ สำหรับนำไปใช้ในการทดลองเพื่อการศึกษาวิจัย

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2544 ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน โดยศึกษาคำอธิบายหลักสูตรด้านการอ่านและการเขียนในระดับมัธยมศึกษา (ช่วงชั้นที่ 3) และวิเคราะห์เนื้อหาจำนวน 5 เรื่อง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับคำอธิบายในหลักสูตร

2.3.2 ศึกษาการสร้างและวิธีการเขียนข้อสอบของส่งศรี ชมพูวงศ์ และ เกศริน มนูญผล. (2535) และศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลทางการศึกษา (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543; บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531)

2.3.3 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้อง กับเนื้อหา

2.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนแบบปรนัย 4 ตัวเลือกและแบบอัตนัย ให้ครอบคลุมเนื้อหา จุดประสงค์

2.3.5 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบ ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.3.6 นำแบบทดสอบไปทดลอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน

2.3.7 นำผลจากการสอบในข้อ 2.3.6 หาค่าความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Index) ของแต่ละข้อ โดยใช้เทคนิค 30% ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้ว คัดเลือกเอาข้อสอบที่มีค่าความยากตั้งแต่ .20 – .80 และค่าดัชนีอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2531) ซึ่งได้ค่าระดับความยากระหว่าง .30–.76 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.20-0.56

2.3.8 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR–20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (Cronbach, 1990) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86

2.3.9 จัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอหนังสือจากภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนพัฒนาวิทยา จังหวัดยะลา

2. ขอหนังสือจากหัวหน้าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลา เขต 1 เพื่อประสานงานและขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างตลอดจนโรงเรียนที่ใช้ทดลองเครื่องมือวิจัย

3. ขั้นเตรียมการทดลอง

3.1 เตรียมเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้และ แบบทดสอบ

3.2 เตรียมกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการทดลองจำนวน 60 คน และเนื่องจากนักเรียนในโรงเรียนดังกล่าวเป็นนักเรียนสองภาษา และมีการจัดห้องเรียนแบบคละผลสัมฤทธิ์ทางทางการเรียน ซึ่งในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 10 ห้อง และทำการสุ่มอย่างง่าย (โดยวิธีจับฉลาก) จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งมีนักเรียน 60 คนจัดแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

3.3 เตรียมห้องทดลองโดยผู้วิจัยใช้ห้องเรียนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นห้องทดลองที่ไม่มีเสียงรบกวน มีแสงสว่างเพียงพอ มีอากาศถ่ายเทสะดวก มีโต๊ะเก้าอี้เพียงพอ

3.4 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

3.5 จัดแบ่งนักเรียนในกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6 คน โดยที่สมาชิกในแต่ละกลุ่มเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนสูง 3 คน และต่ำ 3 คนโดยพิจารณาจากคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง และจัดเป็นกลุ่มถาวรไปจนเสร็จสิ้นการทดลอง วิธีการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มมี ดังนี้

3.5.1 นำคะแนนจากการทดสอบมาเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย

3.5.2 จัดแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยคนที่สอบได้คะแนนอันดับ 1-15 อยู่ในกลุ่มสูง ส่วนอันดับที่ 16 – 30 อยู่ในกลุ่มต่ำ จากนั้นจัดนักเรียนเข้ากลุ่มกลุ่มละ 6 คน

3.6 ทดลองสอนการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) เรื่อง A Beautiful Day เพื่อเตรียมความพร้อมของนักเรียนโดยใช้เวลาในการทดลอง 2 ครั้ง ครั้งละ 2 คาบ

4. ขั้นการทดลอง

ดำเนินการทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยที่ใช้เวลาในการทดลอง 5 วัน วันละ 2 คาบ คาบละ 45 นาที สำหรับเวลาที่ใช้สอนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จะใช้เวลาสลับกันในแต่ละวัน คือถ้าวันที่ 1

สอนกลุ่มทดลองในช่วงเช้า สอนกลุ่มควบคุมในช่วงบ่าย วันที่ 2 สอนกลุ่มทดลองในช่วงเช้าและสอนกลุ่มควบคุมในช่วงเช้า สลับกันจนเสร็จสิ้นการทดลอง

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า **" ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบการบูรณาการการอ่านและการเขียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน "**

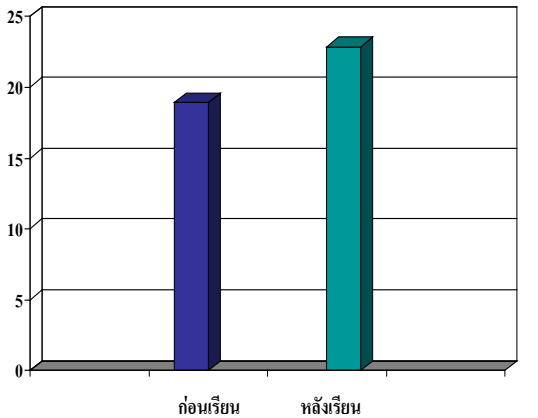
การทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนของกลุ่มทดลอง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	$\overline{X}$	S.D.	t
ก่อนการเรียน	30	18.90	4.91	5.63**
หลังการเรียน	30	22.83	5.86	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สามารถแสดงผลดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า **"ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน"**

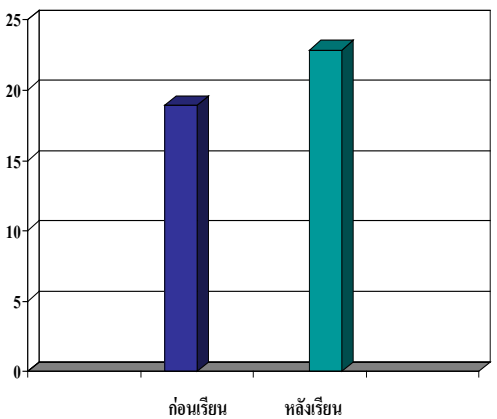
การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t – test) แบบไม่เป็นอิสระจากกัน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มควบคุม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	$\overline{X}$	S.D.	t
ก่อนการเรียน	30	17.33	3.47	3.49**
หลังการเรียน	30	19.33	4.97	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงผลในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า **"ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงกว่าการสอนแบบปกติ"**

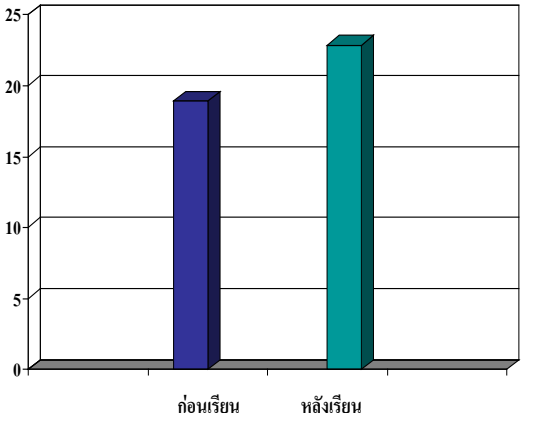
การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนสอบก่อนและหลังการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยการทดสอบค่าที (t-test) แบบเป็นอิสระจากกัน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และการเรียนแบบปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	$\overline{X}$	S.D.	t
ก่อนการเรียน	30	22.83	5.86	4.63 **
หลังการเรียน	30	19.33	4.97	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถแสดงผลดังกราฟที่ 3

ภาพที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่เรียนแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) และแบบปกติ

การอภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอตามลำดับ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 กล่าวว่า **"ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) หลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน"**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) มีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าสมมติฐานนี้ได้รับการสนับสนุนการที่ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ อาจเป็นผลเนื่องมาจากนักเรียนได้รับประสบการณ์จาก ลักษณะของกิจกรรมในการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่ได้ส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

ประการที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ในขั้นสอน มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ครูสอนนักเรียนทีละกลุ่ม ซึ่งครูสามารถจัดประสบการณ์ในการเรียนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนได้

ประการที่ 2 ลักษณะการจัดนักเรียนเข้ากลุ่มในการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) เป็นการจัดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำงานร่วมกันโดยที่กลุ่มหนึ่ง ๆ จะมีนักเรียนที่เรียนเก่งปานกลาง และเรียนอ่อนคละกัน ซึ่งการจัดกลุ่มแบบนี้ นักเรียนที่อ่อนก็จะได้รับความช่วยเหลือจากนักเรียนที่เก่ง เช่นการช่วยกันอธิบายในสิ่งที่นักเรียนอ่อนไม่เข้าใจเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในกลุ่ม

ประการที่ 3 การเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเองนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างทั่วถึงแต่ละคนจะมีบทบาทของตนเองอย่างชัดเจนขึ้น ซึ่งโรเจอร์ (Roger, 1996 อ้างถึงใน รสิกา สายมณี, 2547) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่สำคัญมักจะเกิดจากการลงมือกระทำของผู้เรียนเอง ถ้านักเรียนมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบในกระบวนการเรียนรู้จะช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น นอกจากนี้การร่วมกันทำงานตามที่ได้รับมอบหมายทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น วันเพ็ญ บุญชุม (2542) ผลการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สมมติฐานข้อที่ 2 กล่าวว่า **“ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน”**

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติสามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ถึงแม้จะไม่ได้เน้นฝึกการทำงานเป็นกลุ่มเป็นคู่ แต่การที่ครูสอนตามลำดับขั้นตอนการอ่านตามคู่มือครู โดยเริ่มต้นตั้งแต่กิจกรรมการเตรียมอ่าน การเขียนและกิจกรรมต่างๆในการจัดการเรียนรู้ โดยที่ครูคอยเป็นผู้ชี้แนะและให้นักเรียนคิดเองสามารถช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้นได้ อีกทั้งหลังการเรียนนักเรียนได้รับประสบการณ์เพิ่มขึ้นทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับเบญจมาศ กาลาศรี (2545) ที่ศึกษาความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียน พบว่าความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบปกติหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนแบบปกติสามารถช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเพิ่มขึ้น เพราะนักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 3 กล่าวว่า **“ ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงกว่าการสอนแบบปกติ ”**

ในการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนต่างชนิดนี้ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ ทำความเข้าใจและฝึกปฏิบัติการทำงานกลุ่มก่อนเริ่มเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน มองเห็นความสำคัญของการทำงานร่วมกัน การยอมรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกในกลุ่ม โดยมุ่งความสำเร็จของกลุ่มเป็นสำคัญ นอกจากนี้ ยังแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 – 6 คน โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการทำงานหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันไป ทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความกระตือรือร้น แสดงความเป็นผู้นำ รับผิดชอบในการทำงาน รวมทั้งแสดงความมีน้ำใจ ช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน เพื่อให้งานของกลุ่มดำเนินไปถึงเป้าหมาย นักเรียนแต่ละคนมีโอกาสในบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักเรียนเกิดกำลังใจและมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าทำมากขึ้น เพราะเปิดโอกาสให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองให้มากที่สุดและให้ทุกคนมีส่วนร่วมในแต่ละกิจกรรมอย่างทั่วถึง มีการอภิปรายกลุ่มย่อยเพื่อหาคำตอบจากเรื่องที่อ่านทำให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับการแสดงความคิดเห็น ประกอบการได้รับฟังความคิดเห็นที่หลากหลายจากกลุ่ม ทำให้นักเรียนรู้จักคิดหาเหตุผลในแง่มุมต่าง ๆ และได้ข้อสรุปที่เหมาะสมจากลักษณะการจัดกิจกรรมดังกล่าว สอดคล้องกับคำกล่าวของสมศักดิ์ ขจรเจริญกุล (อ้างถึงใน รสิกา สายมณี, 2547) ที่ว่า การร่วมกันเรียนทำให้นักเรียนภายในกลุ่มได้รับความคิดเห็นที่หลากหลายจากการโต้แย้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน รับรู้ปัญหาและทางเลือกในการแก้ปัญหาสิ่งเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมการพัฒนากระบวนการคิด ทักษะการเขียนและการอ่านที่ต้องใช้ความรอบคอบ ต้องรู้จักการประมวลความรู้ที่ได้รับมาและสามารถนำมาปรับประยุกต์ใช้ได้ จึงช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของเด็ก สิ่งสำคัญเมื่อได้บูรณาการการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกันแล้ว จะทำให้เด็กมีประสบการณ์หลากหลายและจะนำไปสู่ความคิดระดับสูงขึ้นซึ่งต่างไปจากการจัดการเรียนการสอนแบบปกติที่เน้นครูเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้เน้นที่ผลงานมากกว่ากระบวนการทำงาน ทำให้ขาดการพึ่งพากันของสมาชิกในกลุ่ม เพราะไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ทำให้มีมุมมองที่แคบในการตอบคำถามไม่ได้ฝึกคิดให้เหตุผลที่เหมาะสม จึงส่งผลให้นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีประสิทธิภาพด้านการอ่านและการเขียนต่ำกว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนต้องมีการเตรียมตัวเป็นอย่างดี ต้องศึกษารายละเอียด วิธีการ และลักษณะขั้นตอนของ

วิธีสอนแบบนี้ให้มีความเข้าใจอย่างชัดเจน รวมทั้งการจัดเตรียมสื่อการสอน การให้โอกาสและเวลากับนักเรียนในการปรับตัวให้คุ้นเคยกับวิธีการเรียนแบบนี้ด้วย

2. ควรมีความยืดหยุ่นเวลาให้เหมาะสมกับความสนใจในการอภิปรายเพื่อหาคำตอบของนักเรียนซึ่งทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านเพิ่มสูงขึ้น

3. ครูจำเป็นต้องใช้ความร่วมมือของสมาชิกในกลุ่ม ครูเป็นบุคคลสำคัญในการส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกันสร้างบรรยากาศในการเรียนที่เป็นมิตรต่อกัน ทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกอบอุ่น ยอมรับซึ่งกันและกัน จะช่วยให้สมาชิกภายในกลุ่มกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นและจะส่งผลให้การเรียนแบบร่วมมือเกิดประโยชน์มากที่สุด

4. ครูมีบทบาทสำคัญที่จะฝึกให้นักเรียนใช้ความคิดพิจารณาเหตุผล ในการตอบคำถามประเภทที่ต้องแสดงความคิดเห็นและใช้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ โดยการให้กำลังใจ เลือกใช้คำถามที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักเรียน ให้โอกาสนักเรียนได้ใช้เวลาคิดไม่ด่วนเฉลยคำตอบหรือสรุปเรื่องก่อนที่นักเรียนจะตอบคำถาม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีต่อนักเรียนชั้นอื่น ๆ โดยเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับชั้นและวัยของนักเรียน

2. ควรศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) ที่มีอย่างต่อเนื่องกันตลอดภาคเรียน ซึ่งช่วยให้มองเห็นพัฒนาการด้านทักษะด้านการอ่านและการเขียนและพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาถึงพฤติกรรมหรือลักษณะที่พึงประสงค์ด้านอื่น ๆ เช่น เจตคติ ความคงทนในการเรียนรู้ ความรับผิดชอบ เป็นต้น

4. ควรมีการศึกษาผลการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน (CIRC) กับรายวิชาอื่น ๆ เพื่อนำไปปรับประยุกต์ใช้ต่อไป

รายการอ้างอิง

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2531). **เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย.** กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล.

เบญจมาศ กาลาศรี. (2545). **"ผลการเรียนแบบร่วมมือโดยการใช้เทคนิคบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6".** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.(ลำเนา)

ประนอม สุรัสวดี.(2535). **กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา.** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รสิกา สายมณี. (2547). **"ผลของวิธีสอนแบบการเรียนแบบร่วมมือโปรแกรม ซี ไอ อาร์ ซี และประเภทของบทเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่บกพร่องทางการได้ยิน".** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา).

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

วิชาการ, กรม.(2544). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542.** กรุงเทพฯ: ศึกษาภัณฑ์พานิช.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). **แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : แอล ที เพรส.

วันเพ็ญ บุญชุม.(2542). **"ผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบบูรณาการการอ่านและการเขียนที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6"** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. (สำเนา).

ส่งศรี ชมพูวงศ์ และ เกศริน มนูญผล. (2535). **การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ.** ฝ่ายเอกสารและตำราสำนักส่งเสริมวิชาการ. วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช.

สมศักดิ์ ขจรเจริญกุล. (2534). ร่วมคิดร่วมทำร่วมใจในการรวมกลุ่มเรียนคณิตศาสตร์. **สารพัฒนาหลักสูตร. (58) (กันยายน)**, 19-23.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 1. (2550). **ผลการประเมินการเรียนนักเรียน 3 จังหวัดชายแดนใต้.** ยะลา : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายะลาเขต 1.

Best, J. W.(1989). **Research in Education.** (3th.ed.). New Jersey: Prentice Hall.

Cohen, A.D. (1990). **Language Learning.** Boston : Heinle & Heinle Publishers.

Cronbach, L. (1990). **Essentials of Psychological Testing.** (5th.ed.). New York: Harper Collins Publishers.

Kirk , R.E. (1995). **Experimental Design : Procedures of the Behavioral Science.** Belmont: Book and Cole Publishing.

Slavin, R.E. (1980). "Cooperative Learning" **Review of Education Research. 50 (Summer)**, 315-342

Widdowson, H.G.(1978). **Teaching Language as Communication.** Oxford: Oxford University Press.